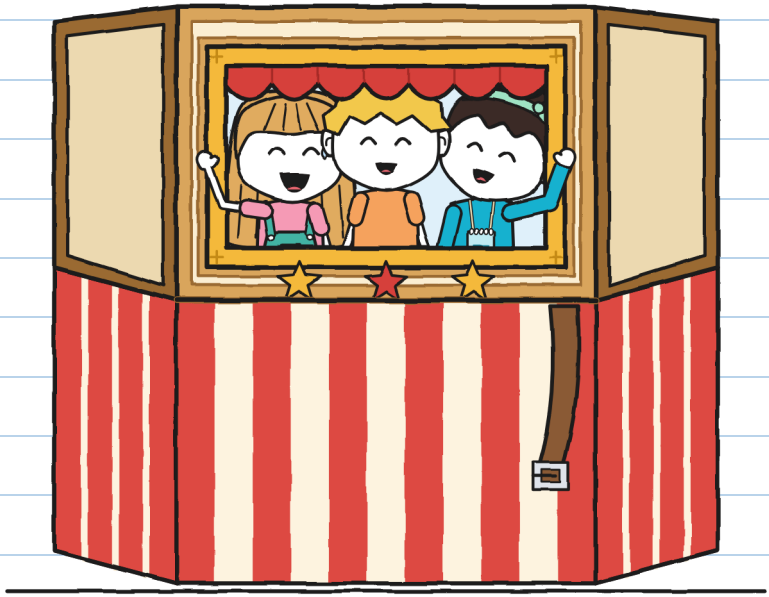
NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 6

Vieta trims

LinguAula

(Gunio sąsiuvinis)

DYDIS L
Aukštesnysis lygis · 11+

NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 6

Vieta trims

Tekstas ir iliustracijos: LinguAula

DYDIS L · Aukštesnysis lygis · 11+

Lietuviškas leidimas: LinguAula

Pirmasis leidimas: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

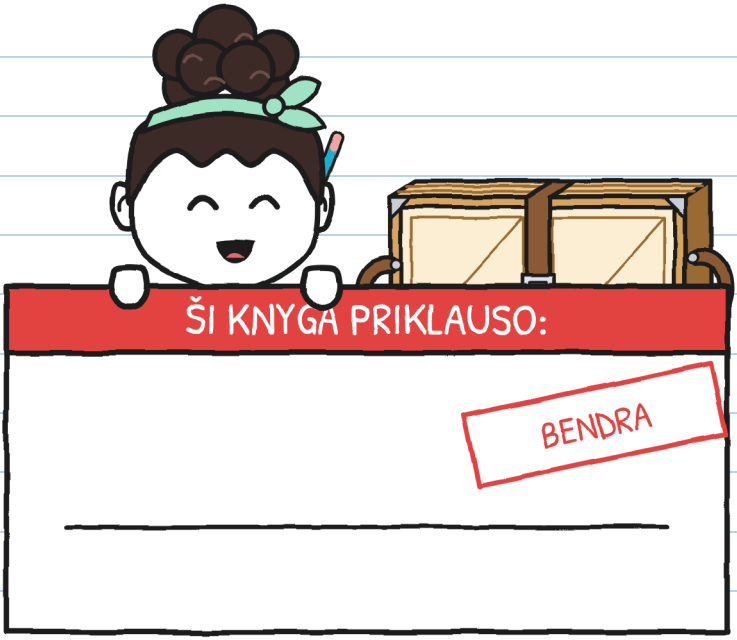
Galima laisvai kopijuoti – klasei ir namams.

Šeštoji serijos knyga. Ankstesnės: „Šis siuntinys kandžiojasi“, „Neatidaryti prieš griaustinį“, „Grąžinkite siuntėjui, prašom“, „Ne čia, Trupinuke!“ ir „Tortas dviem“.

LinguAula

Skyrių užduotys: linguaula.com

Šitas nešamas trise. Aš jau išsirinkau rankeną. –J.

Bendra. Telpame. –J.

Jei jį rasi, grąžink sulankstytą.

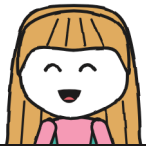
TIK PASAKOJE

Šis antspaudas žymi tai, kas nutinka tik pasakoje: tikrų drakonų nėra, o siuntiniai neparskrenda atgal. Tikram pergabenimui žiūrėk 76 puslapį. –J.

KAS YRA KAS

Gunis. Matuoja centimetrais. Šią savaitę skaičiuoja ir dar kai ką kita.

Julita. Žino kelią. Paaiškinti jį – jau kitas reikalas.

Noa. Julitos draugė iš seniau. Matuoja žingsniais: jie visada su ja.

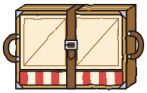
Irena. Veda teatro dirbtuvę. Nesako, kur eiti: sako „stok“.

Tonis. Iš ŽAIBO ir iš parduotuvės. Matuoja laiką ir nekomentuoja. Beveik.

Mara. Paskolina siuntinį. Dėžės neišleidžia iš rankų.

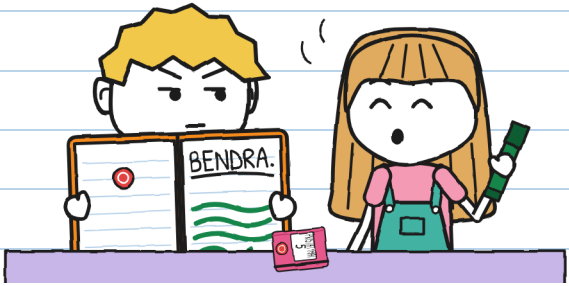
Nr. 6. Teatras, kuris telpa dėžėje. Jei niekas nelaiko dirželio, atsidaro, kur nori.

R. Siuntėjas. Šį kartą paliko eilutę inventoriuje.

PRISTATYMŲ SĄSIUVINIS 6
Gunio

BENDRA.

Penktas sąsiuvinis baigėsi dviem rodyklėmis viename ciferblate. Šis – oranžinis, kaip mandarinas, ir jis taip pat turi parduotuvės antspaudą.

Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį ir palikau pusę puslapio laisvos – dėl viso pikto. Ji neišbuvo laisva nė minutės.

Aš pirmą puslapį padariau bendrą savo raštu. –J.

SKYRIUS 1

Kodėl reikia trijų?

Pirmadienį, po pamokų, Julita laukė manęs prie prekystalio, rankoje laikydama voką. Jis nebuvo nei žalias, nei mėlynas. Buvo turkio spalvos ir užklijuotas.

— Atnešė paštininkas. Parašyta: „Parduotuvei Neįmanomi pristatymai“. Jau kurį laiką jo neatplėšiu.
— Kiek laiko?
— Dvidešimt aštuonias minutes, — pasakė Tonis iš savo dėžės, žiūrėdamas į laikrodį. — Rajono rekordas.

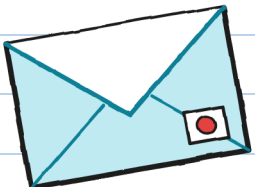

Jis nebuvo mano. Vokai, kurie ne mano, sveria tris kartus daugiau. –J.

Mara jį atplėšė nagu.

Aš Irena, bendruomenės centro teatro dirbtuvės vadovė.
Atnaujindama inventorių radau eilutę:
„Sulankstomas teatrėlis: dar negautas“.
Ar jis pas jus?
Šeštadienį, 31-ąją, – rajono žaidynės.
Jei teatrėlis į mūsų kiemą atkeliaus sulankstytas,
trijų žmonių komandos atneštas, aš ten pat jį pasirašysiu.
Noos komandoje yra vieta trims, o kol kas yra tik ji.

Julita: tai aš! Dabar užsiimu teatru.
Atsivesk ką nors, kas išmano siuntinius. –Noa

„Ką nors, kas išmano siuntinius.“ Tai buvau aš. Žodis „siuntiniai“ man patiko. Žodis „ką nors“ – mažiau.

Penktą valandą atėjo abi. Irena nešėsi aplanką, liemenę su daugybe kišenių, o ant kaklo kabojo švilpukas. Noa ant virvelės nešėsi užrašų knygelę, o už ausies buvo užsikišusi turkio spalvos pieštuką.

Julita ir ji apsikabino taip ilgai, kad spėjau išmatuoti: vienuolika sekundžių. Aš stovėjau nuošalyje, su sąsiuviniu. Sąsiuvinis ir tam tinka: kad kažkas būtų rankose.

— Čia Gunis, — pasakė Julita. — Jis išmano siuntinius.
— Sveikas, Guni, išmanantis siuntinius, — pasakė Noa.
Ir užrašė mano vardą savo knygelėje.

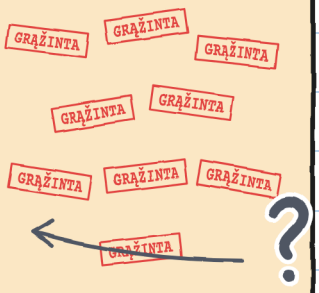
Mara užlipo ant mėlynos taburetės ir nukėlė nuo savo lentynos Nr. 6. Dėžė – tokia pati kaip visos.

Nr. 6

KIEMO DIRBTUVĖ

ĮĖJIMAS PER DVEJAS DURIS

PRISTATYTI SULANKSTYTĄ

SIUNTĖJAS: R.

– Devyni antspaudai, – pasakė Julita.
– „Dvejos durys“, – perskaitė Noa. – Kokios dvejos durys?

Irena nežinojo. Mara taip pat. Aš tai užsirašiau su klaustuku.

— Nešiau jį devynis kartus, — pasakė Mara. — Pirmadieniais duris atidarydavo siuvimo būrelis. Trečiadieniais – choras. Penktadieniais – šachmatininkai. „Dirbtuvė? Čia ne.“ Niekas nepasirašė už dirbtuvę.

— Teatras repetuoja kieme, — pasakė Irena. — O kieme nėra skambučio.

Ji atvertė aplanką ir parodė Marai lapą su centro antspaudu.

— Dabar jis įrašytas žurnale: „Teatro dirbtuvė. Atsakinga: Irena“. Už dirbtuvę dabar yra kam pasirašyti.

— Kai jau yra kam pasirašyti, kodėl Mara jo nenuneša dėžėje, kaip Elijos stovą? — paklausė Julita.
— Dėžėje nešiau jį devynis kartus, — pasakė Mara. — Dabar sąlygas diktuoja tas, kas gauna.
— Sulankstomas teatrėlis skirtas nešioti į aikštes, — pasakė Irena. — Turiu matyti, kaip mano vaikai su juo susitvarko gatvėje. Jei ne, jis man netinka. O aš nepasirašau to, kas man netinka.

— Tai jau esu girdėjusi kepykloje, — pasakė Mara. Ir užsirašė savo sąlygas knygoje. Etiketė lieka dėžėje, o dėžė - pas Marą.

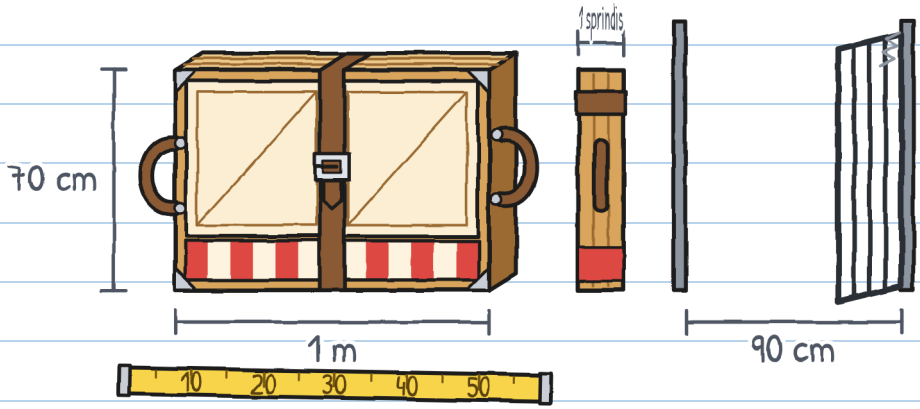

Jei miegos savo lentynoje, auštant jam nebus kur parskristi. Vis dar devyni antspaudai. Paklausiau. —J.

Antradienį nuėjome į bendruomenės centro kiemą. Iš šaligatvio įeinama pro geležinius vartus, kurie užsidaro patys.

Mara pastatė dėžę ant žemės ir atsegė dangtį. Išėjęs iš dėžės, teatrėlis išaugo, kaip Elijos stovas. Aš jau nebijau: išsitraukiu matavimo juostą.

NR. 6 MATMENYS

Ant šono pro vartus tilpo. Tai buvo lengvoji dalis.

Pirmiausia Irena norėjo patikrinti, ar jis visas. Atsegė dirželį ir pasuko ryšulį. Plokštės atsivėrė pačios, nuo savo svorio: klak, klak, klak. Scena su trimis sienomis, trumpa uždanga ir langu-rėmu galinėje plokštėje.

Pro langą matėsi Tonis, kuris ten ėjo su sumuštiniu. Burna buvo pilna. Pasisveikinti negalėjo.

— Visas, — pasakė Irena. — Dirbtuvės taisyklė: rankos - ant rankenų. Ant vyrių - niekada. O posūkiuose kas nors laiko dirželį.

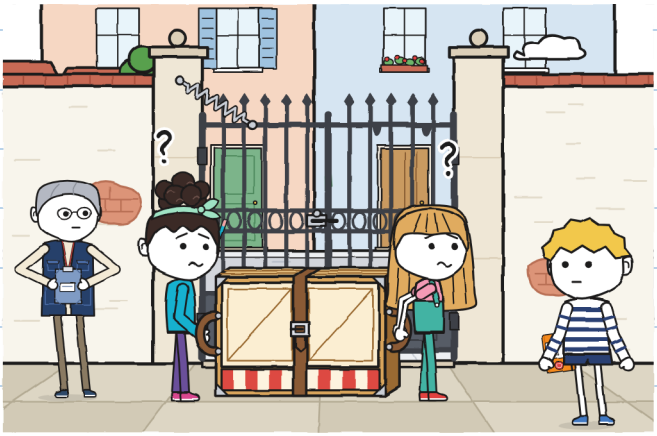
Irena ir Mara jį sulankstė ir užsegė dirželį.

— Bandome mes, — pasakė Julita. Noa jau stovėjo prie kitos rankenos.

Suskaičiavo iki trijų ir pakėlė. Pavyko. Apėjo kiemą ratu. Priėjo vartus. Vartai buvo uždaryti.

Julita pažiūrėjo į juos. Noa pažiūrėjo į juos. Jos turėjo keturias rankas ir visos keturios buvo užimtos.

Aš stovėjau per du metrus, su abiem laisvomis rankomis ir sąsiuviniu.

Atlaikiau vartus nugara. Jos praėjo. Irena kažką užsirašė aplanke.

Tą popietę išradau šio sąsiuvinio prietaisą.

TRIJŲ MATUOKLIS

kas ką daro kiekviename ruože

	NEŠTI 	NURODYTI KRYPTĮ 	ATLAISVINTI KELIĄ
kiemas, pirmas bandymas	Julita ir Noa	Julita ir Noa	
kiemas, antras bandymas	Julita ir Noa	Julita ir Noa	Gunis

Du pasikartojantys vardai ir tuščias langelis: praeiti negalima. Kai langelis pilnas – galima.

Ir užrašiau dar kai ką, mažesnio: „Vartus gali laikyti ir akmuo“.

Reikėjo suprasti etiketę.
— Dvejos durys – tai dvi vartų varčios, — pasakė Julita.
— Reikia atidaryti abi, — pasakė Noa.
— Galėtume pirma pamatuoti mūrą iš išorės, — pasakiau aš.
Mes trys parodėme vienu metu: Julita – vartus, Noa – dirbtuvės salę, aš – gatvę.
— Paskui, — pasakė abi.

Nuėjau vienas. Apėjau mūrą ir radau vieną dalyką. Kai grįžau, jos juokėsi iš kažko, kas nutiko man dar neatsikėlus į rajoną. Prasižiojau.
— Jau nuspręsta, Guni, — pasakė Julita. — Tai dvi varčios.
Užsičiaupiau. Ir užvertiau sąsiuvinį.

Tą brūkšnelį pamačiau po dviejų dienų. Mano. –J.

VIENA ISTORIJA, ŠEŠI DYDŽIAI

Yra šeši dydžiai, nuo 3 iki 16 metų, ir daugiau nei 20 kalbų. XXS, XS, S, M ir L turi tuos pačius puslapius ir tuos pačius piešinius. XL yra romanas. Keičiasi tik tai, kaip pasakojama.

DYDIS XXS · PRE-A1
GUNIS PARAŠĖ VIENĄ ŽODĮ IR PALIKO VIETOS. AR MATAI ŽODĮ „BENDRA"?

DYDIS XS · A1
Parašiau tik vieną žodį. Palikau pusę puslapio laisvos. Ji nebuvo laisva nė minutės.

DYDIS S · A2
Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį. Palikau pusę puslapio laisvos, dėl viso pikto. Ji nebuvo laisva nė minutės.

DYDIS M · B1
Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį. Palikau pusę puslapio laisvos, dėl viso pikto. Ji neišbuvo laisva nė minutės.

DYDIS L · B2
Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį ir palikau pusę puslapio laisvos – dėl viso pikto. Ji neišbuvo laisva nė minutės.

DYDIS XL · B2-C1
Iliustruotas romanas · 13+
BEKM lygiai yra apytiksliai.

Kiekvienas savo dydžio. Tas pats teatrėlis. –J.

ŠEIMOMS IR MOKYTOJAMS

Skyrių užduotys: linguaula.com